

N:o 58.

Ank. till Riksd. kansli den 16 april 1889, kl. 3 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående förhöjd pension vid afskedstagande för distriktschefen i sydöstra tulldistriktet F. Nisbeth.

(1:a U. A.)

Med anledning af en utaf generaltullstyrelsen, på anhållan af distriktschefen i sydöstra tulldistriktet F. Nisbeth, gjord framställning, har Kongl. Maj:t i en den 22 mars 1889 till Riksdagen aflåten proposition (n:o 37) föreslagit, att distriktschefen Nisbeth måtte förklaras berättigad att från och med månaden näst efter den, under hvilken afsked från distriktschefsembetet blefve honom beviljadt, under sin återstående lifstid af tullmedlen årligen uppbära, jemte den honom författningsenligt tillkommande pension af tre tusen sex hundra kronor, ett ytterligare belopp af ett tusen fyra hundra kronor.

Af den kongl. propositionen inhemtas, att Nisbeth, hvilken vore född år 1803, år 1839 antagits i tullverkets tjenst och den 17 januari 1852 utnämnts till sin nu innehafvande befattning; att Nisbeth, hvars tjenst, enligt kongl. brefvet den 24 januari 1868, vid hans afgang derifrån eller frivilliga öfvergång på indragningsstat skulle indragas, så länge han vid tjensten kvarstode, egde uppbära i lön 3,600 kronor, i anslag till resekostnader 1,000 kronor och derutöfver uppbördsprocent, som under de fem sista åren utgjort i medeltal 4,380 kronor 10 öre om året och i innevarande års stat förslagsvis beräknats till 4,050 kronor; att intilldess distriktschefsembetet blefve indraget ett arfvode af 1,200 kronor för år enligt öfvergångsafföringsstaten utginge till den, som innehade förordnande att bestrida distriktschefssekretarens göromål; att det belopp af 3,600 kronor, motsvarande lönen å öfver-

gångsaflöningsstat, Nisbeth vid afskedstagande egde att i pension uppbära, jemväl tillkomme honom, derest han frivilligt öfverginge på indragningsstat; samt att, om den ifrågasatta förhöjningen i pensionsbeloppet blefve beviljad, för tullverket skulle efter Nisbeths afskedstagande uppstå en besparing, bestående af dels skilnaden emellan ofvan omförmälda lön, anslag till resekostnader och arfvode till tjänstförrättande distriktschefssekreteraren, å ena sidan. samt den ökade pensionens belopp, å andra sidan, eller 800 kronor, dels ock beloppet af ofvanberörda uppbördsprocent.

Då sålunda, derest den sökta förhöjningen i pension blefve Nisbeth tillerkänd, icke någon ökad utgift i förhållande till hvad för närvarande egde rum skulle tillskyndas tullverket, utan tvärtom en afsevärd besparing vinnas, samt det icke kunde förväntas, att Nisbeth, så länge hans krafter möjligen tillåte honom att i tjänst qvarstå, skulle vilja derifrån afgå med en pension, som med omkring 5,400 kronor understege sammanlagda beloppet af hans nuvarande löneinkomster, hade generaltullstyrelsen, med fästadt afseende jemväl derå, att Nisbeth under den tid af nära femtio år, han varit i tullverkets tjänst anstald, ådagalagt synnerligt framstående skicklighet och aldrig svikande nit i all sin tjensteutöfning, äfvensom derå att den pension, hvartill han vore berättigad, uppginge till lägre belopp än det, som enligt gällande stat för tullverket i sådant hänseende tillkomme åtskillige tjänstemän af lägre grad än distriktschefs, förordad bifall till den sökta pensionsförhöjningen.

På grund af hvad sålunda förekommit hemställer utskottet,

att Kongl. Maj:ts förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 16 april 1889.

På statsutskottets vägnar:

CARL IFVARSSON.